

Sentència 20-00 DE 20 DE SETEMBRE DE 2000

Ponent : M.I. Sra. Marie CONTE

ANTECEDENTS DE FET

I.-RESULTANT: que per sentència de data 21 d'octubre de 1999 el Tribunal de Corts va condemnar penalment a David G.B. com autor d'un delictes d'imprudència amb resultat de lesions i en concepte de responsabilitat civil va condemnar solidàriament al mateix i a la companyia d'assegurances CATALANA OCCIDENT SA al pagament a Ahmed K. de la quantitat que es fixi en període d'execució de sentència, previ peritatge mèdic dels danys i perjudicis soferts, havent rebut a part en concepte de provisió la quantitat de 750.000.- pts.

II.-RESULTANT: que per Aute de data 27 de març d'enguany, el Tribunal de Corts ha condemnat solidàriament David G.B. amb la cia. CATALANA OSCCIDENT SA a pagar a Ahmed K. la quantitat de: 1)572.066.- pts en concepte de pèrdues de salari.

2) 200.000.- pts de IPP.

3) 250.000.- pts pel Pretium Doloris.

4)15.000.- pts pels desplaçaments,

fent un total de 1.037.066 pts i després de deducció de 750.000.- pts ja pagades com a provisió, un total de 287.066.- pts.

III.-RESULTANT: que contra l'esmentat Aute s'interposa recurs d'apel·lació pel Lletrat Francesc BONET CASAS en interès d'Ahmed K., que reprotxa al Tribunal de Corts d'haver rebutjat la seva demanda d'indemnització de 140.000.- pts en concepte de vacances no percebudes, i la seva demanda de pagament de 400.000.- pts representant el plus d'activitat que la seva esposa va realitzar en atenció al seu marit.

Desenvolupa per sostenir el seu recurs la següent argumentació:

-S'ha demostrat que en absència de baixa laboral la seva indemnització per vacances degudes per l'empresari s'hauria xifrat en 240.000.- pts en lloc de les 100.000.-

pts rebudes. Ara bé la ITT cobreix únicament la diferència entre el salari real i les prestacions per baixa mèdica laboral abonades per la CASS sense considerar el concepte de vacances. La indemnització atorgada al títol de Pretium Doloris repara únicament el patiment sofert.

-Pel que respecta la remuneració pel plus de treball i d'atenció ocasionat a l'esposa, aquesta hauria estat indemnitzada si hagués hagut de recórrer als serveis d'una tercera persona. A més a més la Cia. d'assegurances no es va oposar a aquesta demanda que solament estimava excessiu el seu import, malgrat les justificacions produïdes.

IV.-RESULTANT: que la Lletat Concepció CRIADO FERNANDEZ, advocat de David G.B. i de la cia. D'assegurances CATALANA OCCIDENT SA, s'oposa al recurs.

Fa valer sobre la reclamació efectuada en concepte de pèrdua de vacances, que Ahmed K. del 4 d'abril al 22 d'octubre de 1998 ha rebut el 100% del seu salari i no va tenir cap perjudici econòmic, fins i tot si no es va poder beneficiar de les vacances.

Subsidiàriament exposa que el salari net del recurrent era de 224.200.- pts havent treballat 6 mesos abans l'accident, li eren degut 15 dies de vacances representant una indemnització de 112.099.- pts. La seva pèrdua de guany sumaria doncs l'import de 12.099.- pts.

Sosté d'altra part no haver admès mai la indemnització de l'esposa d'Ahmed K..

Posa de relleu que la natura de les lesions sofertes per aquest darrer no requereixen cap atenció constant ni l'assistència d'una tercera persona, que no s'ha establert cap despesa suplementària.

RESULTANT: que el Ministeri Fiscal se'n remet a la decisió d'aquesta Sala al referir-se el recurs interposat a la responsabilitat civil.

FONAMENTS DE DRET

I.-CONSIDERANT: que solament tindrien dret a vacances remunerades o a percebre una indemnització destinada a compensar-les, els períodes de treball efectiu realitzats per l'assalariat en l'empresa, les vacances pagades sent el repòs atorgat per la legislació laboral en contrapartida al treball efectuat. Doncs l'assalariat, durant un període de parada de treball, no adquireix cap dret a vacances pagades.

En conseqüència la demanda tendint a la indemnització d'una pèrdua de remuneració per les vacances, totalment incompatible amb la finalitat i la lletra dels textos que regeixen el dret dels assalariats a les vacances pagades, ha de ser rebutjat.

II.-CONSIDERANT: que la naturalesa de les lesions sofertes per Ahmed K., havent comportat la immobilització de la seva ma dreta, no justificarien l'assistència d'una tercera persona, que el recurrent no aporta la prova de despeses suplementàries relatives a la vida domèstica, resultant de les lesions que ha sofert, ni d'un excés de treball ocasionat a la seva esposa, la qual hauria realitzat igualment les seves labors domestiques en la hipòtesi en la que el seu marit hagués estat treballant. Que la demanda d'indemnització de l'activitat suplementària ocasionada a l'esposa del perjudicat no està fonamentada i ha de ser igualment rebutjada.

III.-CONSIDERANT: en aquestes condicions hi ha lloc de confirmar íntegrament l'Aute recorregut, amb imposició de les costes processals ocasionades pel recurs al recurrent.

Vistes la Constitució, El Codi Penal, el Codi de Procediment Penal, la jurisprudència d'aplicació, i altres fonts del Dret del Principat d'Andorra,

La Sala Penal del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

D E C I D I M

1.- Desestimar el recurs interposat per la representació processal de Ahmed K.

2.- Confirmar l'Aute dictat pel Tribunal de Corts en data 27 de març de 2000 en la causa núm. 162-3/98.

3.- Condemnar el recurrent al pagament de les despeses processals causades pel recurs.

4.- Retornar la Causa al M. Iltre. Tribunal de Corts, amb certificació de la present Sentència, per al seu compliment i execució.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.